

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (drugo prošireno vijeće)

12. srpnja 2023.*

„Zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla – Zaštićena oznaka izvornosti – Zahtjevi za zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla „Jambon sec de l’Île de Beauté”, „Lonzo de l’Île de Beauté” i „Coppa de l’Île de Beauté” – Ranije zaštićene oznake izvornosti „Jambon sec de Corse – Prisuttu”, „Lonzo de Corse – Lonzu” i „Coppa de Corse – Coppa di Corsica” – Prihvatljivost nazivâ – Podsjećanje – Članak 7. stavak 1. točka (a) i članak 13. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) br. 1151/2012 – Opseg Komisijina nadzora nad zahtjevima za registraciju – Članak 50. stavak 1. i članak 52. stavak 1. Uredbe br. 1151/2012 – Pogreška u ocjeni”

U predmetu T-34/22,

Cursoriu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, sa sjedištem u Borgu (Francuska), i drugi tužitelji čija su imena navedena u prilogu¹, koje zastupaju T. de Haan i V. Le Meur-Baudry, odvjetnici,

tužitelji,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju M. Konstantinidis, C. Perrin i B. Rechena, u svojstvu agenata,

tuženika,

OPĆI SUD (drugo prošireno vijeće),

u sastavu: A. Marcoulli, predsjednica, S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, V. Tomljenović i R. Norkus (izvjestitelj), suci,

tajnik: L. Ramette, administrator,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

nakon rasprave održane 13. siječnja 2023.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: francuski

¹ Popis ostalih tužitelja priložen je samo verziji koja je dostavljena strankama.

Presudu²

- 1 Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelji, udruženje Cunzorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses i drugi tužitelji čija su imena navedena u prilogu, zahtijevaju poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2021/1879 od 26. listopada 2021. o odbijanju triju zahtjeva za zaštitu naziva kao oznaka zemljopisnog podrijetla u skladu s člankom 52. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća („Jambon sec de l’Île de Beauté” (ZOZP), „Lonzo de l’Île de Beauté” (ZOZP), „Coppa de l’Île de Beauté” (ZOZP)) (SL 2021., L 383, str. 1., u dalnjem tekstu: pobijana odluka).

Okolnosti sporu

[*omissis*]

- 4 Nazivi „Jambon sec de Corse”/„Jambon sec de Corse – Prisuttu”, „Lonzo de Corse”/„Lonzo de Corse – Lonzu” i „Coppa de Corse”/„Coppa de Corse – Coppa di Corsica” registrirani su 28. svibnja 2014. kao zaštićene oznake izvornosti (ZOI) provedbenim uredbama Komisije (EU) br. 581/2014 (SL 2014., L 160, str. 23.), (EU) br. 580/2014 (SL 2014., L 160, str. 21.) odnosno (EU) br. 582/2014 (SL 2014., L 160, str. 25.) (u dalnjem tekstu: uredbe o registraciji ZOI-ja o kojima je riječ).
- 5 U prosincu 2015. udruženje Consortium je francuskim nacionalnim tijelima podnijelo sedam zahtjeva za registraciju kao zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla (ZOZP) u skladu s Uredbom (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL 2012., L 343, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, svezak 15., poglavje 25., str. 31. i ispravak SL 2015., L 191, str. 9.). Sedam se zahtjeva odnosi na sljedeće nazive koje koriste tužitelji: „Jambon sec de l’Île de Beauté”, „Coppa de l’Île de Beauté”, „Lonzo de l’Île de Beauté”, „Saucisson sec de l’Île de Beauté”, „Pancetta de l’Île de Beauté”, „Figatelli de l’Île de Beauté” i „Bulagna de l’Île de Beauté”.
- 6 Ministre de l’Agriculture et de l’Alimentation (ministar poljoprivrede i prehrane, Francuska) te ministre de l’Économie et des Finances (ministar gospodarstva i financija, Francuska) donijeli su 20. travnja 2018. sedam odluka o homologaciji sedam odgovarajućih specifikacija proizvoda s ciljem njihova prosljedivanja Europskoj komisiji na odobrenje.
- 7 Usporedno s time, sindikat u čijem su posjedu specifikacije proizvoda ZOI-ja „Jambon sec de Corse – Prisuttu”, „Coppa de Corse – Coppa di Corsica” i „Lonzo de Corse – Lonzu” je tužbama koje je 27. lipnja 2018. podnio Conseilu d’État (Državno vijeće, Francuska) zatražio poništenje odluka od 20. travnja 2018. o homologaciji specifikacija proizvoda za nazive „Jambon sec de l’Île de Beauté”, „Coppa de l’Île de Beauté” i „Lonzo de l’Île de Beauté” s ciljem prosljedivanja njihovih zahtjeva za registraciju kao ZOZP-ova Komisiji, među ostalim uz obrazloženje da izraz „Île de Beauté” oponaša ili podsjeća na izraz „Corse” (Korzika) i, stoga, unosi zabunu u odnosu na nazive koji su već registrirani kao ZOI-ji.
- 8 Dana 17. kolovoza 2018. Komisiji je dostavljeno sedam zahtjeva za registraciju predmetnih naziva kao ZOZP-ova. Što se tiče zahtjevâ za registraciju kao ZOZP-ova nazivâ „Jambon sec de l’Île de Beauté”, „Lonzo de l’Île de Beauté” i „Coppa de l’Île de Beauté”, Komisija je 12. veljače 2019. i 24. studenoga 2020. nacionalnim tijelima poslala dva dopisa kojima je zahtijevala pojašnjenja,

² Navedene su samo one točke ove presude za koje Opći sud smatra da ih je korisno objaviti.

osobito u pogledu pitanja njihove eventualne neprihvativosti za registraciju. Nacionalna su tijela odgovorila, u biti, da smatraju da su dvije skupine proizvoda (odnosno registrirani ZOI-ji i zahtjevi za zaštitu kao ZOZP-ova) jasno različite u pogledu proizvoda i da se nazivi, prema njihovu mišljenju, dovoljno razlikuju.

- 9 Conseil d'État (Državno vijeće) je presudom od 19. prosinca 2019., koja se odnosi na naziv „Jambon sec de l'Île de Beauté” (ZOZP), i dvjema presudama od 13. veljače 2020., koje se odnose na naziv „Coppa de l'Île de Beauté” (ZOZP) odnosno naziv „Lonzo de l'Île de Beauté” (ZOZP), odbio tri prethodno spomenute tužbe (vidjeti točku 7. ove presude), uz obrazloženje, među ostalim, da „uporaba različitih izraza i razlika u zaštiti koju daje oznaka izvornosti, s jedne strane, i oznaka zemljopisnog podrijetla, s druge strane, mogu otkloniti rizik da, pri susretu sa spornom oznakom zemljopisnog podrijetla, potrošači koji su prosječno obaviješteni i postupaju s uobičajenom pažnjom i opreznošću imaju izravno na umu, kao referentnu sliku, robu koja nosi već registriranu zaštićenu oznaku izvornosti [s]lijedom toga, tužitelji neosnovano tvrde da se pobijanom odlukom povređuju odredbe [...] članka 13. stavka 1. točke (b) Uredbe [br. 1151/2012] (točka 5. triju presuda Conseila d'État (Državno vijeće).

[*omissis*]

Zahtjevi stranaka

- 11 Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

- 12 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

- odbije tužbu;
- naloži tužiteljima snošenje troškova.

Pravo

[*omissis*]

- 15 U ovom je slučaju Komisija u pobijanoj odluci u biti istaknula da se naziv koji je protivan zaštiti dodijeljenoj Uredbom br. 1151/2012 ne može koristiti u trgovini u smislu članka 7. stavka 1. točke (a) navedene uredbe i da se stoga ne može registrirati (uvodna izjava 4.). Od 28. svibnja 2014. (vidjeti točku 4. ove presude), nazivi registrirani kao ZOI-ji zaštićeni su, na temelju članka 13. Uredbe br. 1151/2012, od, među ostalim, bilo kakvog izravnog ili neizravnog korištenja tih naziva za proizvode koji nisu u skladu s relevantnom specifikacijom proizvoda, kao i od bilo kakve zloupotrebe, oponašanja ili podsjećanja (uvodna izjava 7.). Međutim, određenim je francuskim poduzetnicima sa sjedištem na Korzici koji te nazive koriste za proizvode čija se svojstva razlikuju od onih utvrđenih u specifikaciji odobreno, na temelju uredaba o registraciji ZOI-ja o kojima je riječ, prijelazno razdoblje, koje je isteklo 27. travnja 2017, čime im se nastojalo omogućiti da se prilagode zahtjevima iz specifikacije proizvoda ili, ako to nije moguće, izmijene upotrebljavani trgovački naziv (uvodna izjava 8.). Nazivi „Jambon sec de l'Île de Beauté”, „Lonzo

de l'Île de Beauté” i „Coppa de l'Île de Beauté”, koji se koriste u trgovini od 2015., odnose se na isto zemljopisno područje kao i prethodno navedeni ZOI-ji, odnosno na otok Korziku, a, osim toga, dobro je poznato da je naziv „Île de Beauté” uobičajeni izraz koji za francuskog potrošača nedvosmisleno upućuje na Korziku (uvodna izjava 9.). Stoga, od 18. lipnja 2014. uporaba naziva „Jambon sec de l'Île de Beauté”, „Lonzo de l'Île de Beauté” i „Coppa de l'Île de Beauté” predstavlja povredu zaštite koja je na temelju članka 13. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1151/2012 dodijeljena ZOI-jima „Jambon sec de Corse”/„Jambon sec de Corse – Prisuttu”, „Lonzo de Corse”/„Lonzo de Corse – Lonzu”, „Coppa de Corse”/„Coppa de Corse – Coppa di Corsica” (uvodna izjava 10.). Premda je izgovor registriranih ZOI-ja i zatraženih ZOZP-ova zasigurno različit, njihova je sinonimija očita. Stoga se podsjećanje ni u kojem slučaju ne može isključiti, s obzirom na to da fonetska sličnost nije nužna za utvrđivanje podsjećanja (uvodna izjava 20.). Komisija je stoga odbila zahtjeve za registraciju naziva „Jambon sec de l'Île de Beauté”, „Lonzo de l'Île de Beauté” i „Coppa de l'Île de Beauté” kao ZOZP-ova jer su se upotrebljavali u trgovini ili svakodnevnom govoru u suprotnosti s člankom 13. Uredbe br. 1151/2012 i jer, slijedom toga, ne ispunjavaju uvjete prihvatljivosti za registraciju iz članka 7. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 1151/2012 (uvodna izjava 24.).

- 16 Tužitelji u prilog svojoj tužbi ističu dva tužbena razloga, od kojih se prvi u biti temelji na tvrdnji da je Komisija prekoračila svoje ovlasti, a drugi na tome da su nacionalna tijela i Conseil d'État (Državno vijeće) u dostatnoj mjeri dokazali usklađenost triju zahtjeva za registraciju s člancima 7. i 13. Uredbe br. 1151/2012.

Prvi tužbeni razlog, koji se u biti temelji na tvrdnji da je Komisija prekoračila svoje ovlasti

[omissis]

Komisijina nadležnost

[omissis]

- 21 Uvodno valja podsjetiti na to da se Uredbom br. 1151/2012 uvodi sustav podjele nadležnosti, osobito u smislu da Komisija može donijeti odluku o registraciji naziva kao ZOZP-a samo ako joj je predmetna država članica podnijela zahtjev u tu svrhu, i da se takav zahtjev može podnijeti samo ako je ta država članica provjerila da je osnovan. Taj se sustav podjele nadležnosti osobito objašnjava činjenicom da registracija zaštićene označe zemljopisnog podrijetla pretpostavlja provjeru toga da je ispunjeno nekoliko uvjeta, što u velikoj mjeri zahtijeva temeljito poznavanje podataka svojstvenih za navedenu državu članicu, a što su njezina nacionalna tijela u najboljem položaju provjeriti (vidjeti presudu od 15. travnja 2021., Hengstenberg, C-53/20, EU:C:2021:279, t. 37. i navedenu sudsku praksu).
- 22 Iz članka 1. stavka 1. navedene uredbe, u vezi s njezinim uvodnim izjavama 20. i 39., proizlazi da se tom uredbom također nastoji spriječiti stvaranje nejednakih uvjeta tržišnog natjecanja (vidjeti presudu od 15. travnja 2021., Hengstenberg, C-53/20, EU:C:2021:279, t. 42. i navedenu sudsku praksu).

- 23 Odredbe Uredbe br. 1151/2012 imaju za cilj onemogućiti zlouporabu zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla, ne samo u interesu kupaca nego i proizvođača koji su uložili trud u osiguravanje očekivane kvalitete proizvoda koji zakonito nose takve oznake (vidjeti presudu od 15. travnja 2021., Hengstenberg, C-53/20, EU:C:2021:279, t. 43. i navedenu sudsku praksu).
- 24 U uvodnoj se izjavi 19. te uredbe navodi da je jednako poštovanje prava intelektualnog vlasništva vezano uz nazive zaštićene u Uniji prioritet koji se može učinkovitije ostvariti na razini Unije (vidjeti presudu od 15. travnja 2021., Hengstenberg, C-53/20, EU:C:2021:279, t. 44. i navedenu sudsku praksu).
- 25 Kao prvo, tužitelji osporavaju da članak 7. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 1151/2012, u vezi s člankom 13. stavkom 1. točkom (b) navedene uredbe, čini valjanu pravnu osnovu za odbijanje registracije naziva.
- 26 Uvodno se može istaknuti da iz Komisijina dopisa od 24. studenoga 2020. proizlazi da je Komisija najprije namjeravala odbiti registraciju zatraženih naziva ne samo na temelju članka 7. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 1151/2012, u vezi s člankom 13. stavkom 1. točkom (b) navedene uredbe, nego i na temelju članka 6. stavka 3. te uredbe.
- 27 Potonjom se odredbom uspostavlja načelo zabrane naziva „koji je u potpunosti ili djelomično homonim” s već zaštićenim nazivom.
- 28 Upitana u tom pogledu na raspravi, Komisija je objasnila da je odustala od odbijanja zatraženih registracija i na temelju članka 6. stavka 3. Uredbe br. 1151/2012 jer ne bi trebalo biti moguće odbiti zahtjev za registraciju na temelju homonimije koja se odnosi samo na opise proizvoda u svakodnevnoj uporabi, kao što je to „jambon sec” (sušena šunka).
- 29 Nadalje, valja istaknuti, s jedne strane, kao što to ističe Komisija, da se članak 13. Uredbe br. 1151/2012 ne odnosi na registraciju, nego na opseg zaštite registriranih naziva.
- 30 Stoga potonja odredba ne može sama po sebi biti pravni temelj za odbijanje zahtjeva za registraciju.
- 31 S druge strane, kao što to tvrde tužitelji, članak 7. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 1151/2012 odnosi se posebno na „specifikaciju proizvoda” naziva koji je predmet zahtjeva za zaštitu kao ZOI ili ZOZP. Tužitelji iz toga zaključuju da pitanje podsjećanja nije u osnovi prihvatljivosti na temelju te odredbe.
- 32 Međutim, valja podsjetiti na to da Komisija mora, u skladu s člankom 50. stavkom 1. Uredbe br. 1151/2012, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 58., nakon pomnog ispitivanja, ocijeniti sadržava li specifikacija koja se prilaže zahtjevu za registraciju elemente propisane Uredbom br. 1151/2012 i jesu li ti elementi zahvaćeni očitim pogreškama (presuda od 23. travnja 2018., CRM/Komisija, T-43/15, neobjavljena, EU:T:2018:208, t. 67.).
- 33 Izrada specifikacije proizvoda stoga predstavlja nužnu fazu postupka donošenja akta Unije kojim se naziv registrira kao ZOZP (vidjeti u tom smislu presudu od 23. travnja 2018., CRM/Komisija, T-43/15, neobjavljenu, EU:T:2018:208, t. 35.).

- 34 U skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (a) Uredbe br. 1151/2012, specifikacija proizvoda mora, među ostalim, uključivati naziv čiju se zaštitu zahtijeva.
- 35 Kao što to ističe Komisija, ta odredba, prema kojoj specifikacija proizvoda mora uključivati naziv kako se „koristi u trgovini ili svakodnevnom govoru”, pretpostavlja da ona provjerava da se tim korištenjem ne povređuje zaštita od podsjećanja iz članka 13. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1151/2012.
- 36 Naime, dopuštanje registracije ZOZP-a unatoč tomu što podsjeća na već registrirani ZOI lišilo bi korisnog učinka zaštitu predviđenu člankom 13. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 1151/2012 jer, jednom kad je taj naziv registriran kao ZOZP, oznaka prethodno registrirana kao ZOI više ne bi mogla u odnosu na njega uživati zaštitu predviđenu člankom 13. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 1151/2012.
- 37 Izrada specifikacije proizvoda, nužna faza postupka registracije, stoga ne može biti zahvaćena povredom, posredstvom zatraženog naziva, zaštite predviđene člankom 13. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 1151/2012.
- 38 Slijedom toga, Komisija, koja je, u skladu s člankom 52. stavkom 1. Uredbe br. 1151/2012, dužna odbiti zatraženu registraciju ako smatra da nisu ispunjeni uvjeti za registraciju, ne može biti dužna odobriti registraciju naziva ako njegovu uporabu u trgovini smatra nezakonitom.
- 39 Stoga, budući da je Komisija smatrala da bi od 18. lipnja 2014., datuma na koji su stupile na snagu uredbe o registraciji ZOI-ja o kojima je riječ, uporaba naziva za koje je zatražena registracija kao ZOZP-ova predstavljava povredu zaštite protiv podsjećanja dodijeljene ZOI-jima koji su već registrirani u registru na temelju članka 13. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1151/2012, ona je iz toga mogla zaključiti da je takva uporaba u trgovini ili svakodnevnom govoru nezakonita.
- 40 Tužitelji, dakle, pogrešno navode da pitanje podsjećanja nije u osnovi prihvatljivosti za registraciju na temelju članka 7. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 1151/2012 i da ta odredba, u vezi s člankom 13. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 1151/2012, ne može činiti valjani pravni temelj za odbijanje registracije naziva.
- 41 Kao drugo, kad je riječ o opsegu Komisijina ispitivanja usklađenosti naziva s uvjetima navedenima u Uredbi br. 1151/2012, valja istaknuti da je, u skladu s uvodnom izjavom 58. Uredbe br. 1151/2012, Komisija dužna pomno pregledati zahtjeve kako bi se osiguralo da nema očitih pogrešaka i da se poštuje pravo Unije i interesi dionika izvan države članice podnošenja zahtjeva.
- 42 U tu svrhu, člankom 50. stavkom 1. Uredbe br. 1151/2012 predviđa se da Komisija na odgovarajući način razmatra zahtjeve za registraciju koje su dostavile države članice, kako bi provjerila njihovu opravdanost i ispunjavanje uvjeta čije se ispunjenje zahtjeva navedenom uredbom. Usto, u skladu s člankom 52. stavkom 1. navedene uredbe, kao što je navedeno u točki 38. ove presude, na Komisiji je da odbije navedene zahtjeve ako smatra da nisu ispunjeni uvjeti za registraciju.
- 43 Osim toga, Uredbom br. 1151/2012 ne definira se što obuhvaća pojam „odgovarajući način”, čime se Komisiji prepušta da ocijeni koji su to načini.

- 44 Iz toga proizlazi da, čak i ako nacionalna tijela smatraju, nakon što Komisiji dostave zahtjev za registraciju, da navedeni zahtjev ispunjava uvjete utvrđene Uredbom br. 1151/2012, Komisija nije obvezana ocjenom navedenih tijela i raspolaže, u pogledu svoje odluke o registraciji naziva kao ZOI-ja ili ZOZP-a, samostalnom marginom prosudbe jer je dužna provjeriti, u skladu s člankom 50. navedene uredbe, da su ispunjeni uvjeti za registraciju.
- 45 U ovom slučaju, tužitelji tvrde da je Komisija u pobijanoj odluci samo navela da je, nakon korespondencije s nacionalnim tijelima, shvatila da ona smatraju da postoji „dovoljna razlikovnost“ (uvodna izjava 16. pobijane odluke) između triju naziva zaštićenih ZOI-jem i triju naziva koji su kandidati za ZOZP.
- 46 U tom je pogledu Komisija dopisom od 12. veljače 2019. obavijestila nacionalna tijela o svojoj namjeri donošenja odluke o odbijanju zahtjeva za registraciju predmetnih naziva kao ZOZP-ova te ih pozvala da podnesu svoja očitovanja.
- 47 Dopisom od 24. studenoga 2020. Komisija je nacionalnim tijelima potvrdila svoju namjeru da odbije zahtjeve za registraciju predmetnih ZOZP-ova te je ponovno pozvala nacionalna tijela da podnesu dodatna očitovanja.
- 48 Komisija je tako ispitala nacionalna tijela u dva navrata prije nego što je zaključila da zahtjevi za registraciju predmetnih naziva ne ispunjavaju uvjete prihvatljivosti za registraciju iz članka 7. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 1151/2012 zbog toga što su korišteni u trgovini ili svakodnevnom govoru, u suprotnosti s člankom 13. navedene uredbe (vidjeti točku 10. ove presude).
- 49 Suprotno onomu što tvrde tužitelji, Komisija stoga nije „samo navela“ da su nacionalna tijela smatrala da postoji „dovoljna razlikovnost“ između triju naziva zaštićenih ZOI-jem i triju naziva kandidata za ZOZP, nego je, prije donošenja pobijane odluke, pozvala nacionalna tijela, u dva navrata, da dostave sve korisne informacije u prilog svojem zahtjevu za registraciju ZOZP-ova o kojima je riječ. U mjeri u kojoj je potrebno razumjeti da tužitelji, tvrdeći da je Komisija samo navela „dovoljnu razlikovnost“ između naziva o kojima je riječ, Komisiji prigovaraju da nije dovoljno ispitala uskladenost naziva s uvjetima navedenima u Uredbi br. 1151/2012, oni nisu podnijeli nikakav dokaz u prilog takvom argumentu. Osobito, tužitelji nisu pojasnili koje je ispitivanje Komisija navodno trebala provesti.
- 50 Kao treće, što se tiče Komisijine margine prosudbe, tužitelji tvrde da iz presude od 23. travnja 2018., CRM/Komisija (T-43/15, neobjavljena, EU:T:2018:208) proizlazi da je ona „ograničena ili čak nepostojeća“, kad je riječ o odluci o registraciji naziva kao ZOI-ja ili ZOZP-a.
- 51 U tom je pogledu Opći sud u presudi od 23. travnja 2018., CRM/Komisija (T-43/15, neobjavljena, EU:T:2018:208) presudio da je Komisija, prije provođenja registracije zatraženog ZOZP-a, u skladu s člankom 50. stavkom 1. Uredbe br. 1151/2012, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 58., a nakon pomnog ispitivanja, trebala ocijeniti, s jedne strane, sadržava li specifikacija proizvoda priložena zahtjevu za registraciju elemente koji se zahtijevaju Uredbom br. 1151/2012 i nisu li ti elementi zahvaćeni očitim pogreškama te, s druge strane, ispunjava li naziv uvjete za registraciju ZOZP-a iz članka 5. stavka 2. Uredbe br. 1151/2012. Opći je sud pojasnio da Komisija tu ocjenu treba provesti samostalno, s obzirom na kriterije za registraciju ZOZP-a predviđene Uredbom br. 1151/2012, a kako bi osigurala pravilnu primjenu te uredbe (presuda od 23. travnja 2018., CRM/Komisija, T-43/15, neobjavljena, EU:T:2018:208, t. 67.).

- 52 U ovom slučaju tužitelji konkretnije upućuju na točke 34., 35. i 51. presude od 23. travnja 2018., CRM/Komisija (T-43/15, neobjavljena, EU:T:2018:208). U navedenim je točkama Opći sud presudio, kao prvo, da ocjenu uvjeta za registraciju trebaju provesti nacionalna tijela pod nadzorom, po potrebi, nacionalnih sudova, prije nego što zahtjev za registraciju bude dostavljen Komisiji (presuda od 23. travnja 2018., CRM/Komisija, T-43/15, neobjavljena, EU:T:2018:208, t. 34.), kao drugo, da slijedi da je zahtjev za registraciju koji uključuje, među ostalim, specifikaciju proizvoda, nužna faza u postupku donošenja akta Unije o registraciji naziva kao ZOZP-a, s obzirom na to da Komisija raspolaže samo ograničenom ili čak nepostojećom marginom prosudbe u pogledu tog nacionalnog akta (presuda od 23. travnja 2018., CRM/Komisija, T-43/15, neobjavljena, EU:T:2018:208, t. 35.) i kao treće, da Komisija raspolaže samo ograničenom ili čak nepostojećom marginom prosudbe u pogledu ocjena nacionalnih tijela u vezi s definiranjem načinâ proizvodnje ili pakiranja proizvoda na koji se odnosi zahtjev za registraciju ZOZP-a, kako ih se navodi u specifikaciji proizvoda, a koji se odražavaju u nacionalnim aktima koji su joj podneseni u okviru zahtjeva za registraciju ZOZP-a (presuda od 23. travnja 2018., CRM/Komisija, T-43/15, neobjavljena, EU:T:2018:208, t. 51.).
- 53 Valja istaknuti da u ovom slučaju Komisija nije dovela u pitanje ocjene koje su nacionalna tijela iznijela u pogledu navoda iz specifikacije proizvoda, kao što je to definicija načinâ proizvodnje ili pakiranja proizvoda na koji se odnosi zahtjev za registraciju ZOZP-a, pri čemu je izrada specifikacije proizvoda prva faza u postupku registracije naziva o kojima je riječ kao ZOZP-ova i u pogledu kojih Komisija, doduše, raspolaže samo ograničenom ili čak nepostojećom marginom prosudbe (vidjeti točku 52. ove presude). U okviru svojeg ispitivanja radi odobrenja tih zahtjeva, koje čini drugu fazu tog postupka, Komisija je smatrala, nakon što je u dva navrata propisno ispitala nacionalna tijela u tom pogledu, da zahtjevi za registraciju predmetnih naziva ne ispunjavaju uvjete prihvatljivosti za registraciju iz članka 7. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 1151/2012 zato što su se koristili u trgovini ili svakodnevnom govoru, u suprotnosti s člankom 13. navedene uredbe (vidjeti točku 10. ove presude).
- 54 Naime, iz Uredbe br. 1151/2012 i osobito iz uvodne izjave 58. navedene uredbe proizlazi da u prvoj fazi, u skladu s člankom 49. te uredbe, nacionalna tijela razmatraju zahtjeve za registraciju nazivâ kao ZOI-ja ili ZOZP-a i, ako smatraju da su ispunjeni zahtjevi iz te uredbe, podnose Komisiji dokumentaciju zahtjeva, a zatim u drugoj fazi, u skladu s člancima 50. i 52. navedene uredbe, Komisija razmatra zahtjeve i, na temelju informacija kojima raspolaže i na temelju ispitivanja koje je provela, registrira nazive ili odbija zahtjeve za registraciju.
- 55 Upućivanje tužiteljâ na presudu od 23. travnja 2018., CRM/Komisija (T-43/15, neobjavljena, EU:T:2018:208), dakle, nije relevantno i tužitelji stoga iz te presude ne mogu izvesti zaključak da Komisija raspolaže samo marginom prosudbe koja je „ograničena ili čak nepostojeća”. U tom je pogledu već istaknuto da, kad je riječ o odluci o registraciji naziva kao ZOI-ja ili ZOZP-a s obzirom na uvjete prihvatljivosti za registraciju predviđene člankom 7. stavkom 1. točkom (a) Uredbe br. 1151/2012, u vezi s člankom 13. stavkom 1. točkom (b) navedene uredbe, Komisija raspolaže samostalnom marginom prosudbe (vidjeti točku 44. ove presude).
- 56 Tužitelji navode i točku 25. presude od 29. siječnja 2020., GAEC Jeanningros (C-785/18, EU:C:2020:46), prema kojoj je, uzimajući u obzir da su u sustavu podjele nadležnosti nacionalna tijela ovlaštena za odlučivanje, samo na nacionalnim sudovima da odlučuju o zakonitosti akata koje su donijela ta tijela, poput onih o zahtjevima za registraciju naziva, koji predstavljaju nužan dio postupka donošenja akta Unije, s obzirom na to da institucije Unije u pogledu tih akata raspolažu samo ograničenom marginom prosudbe ili njome uopće ne raspolažu. Tužitelji također navode točke 35. i 36. te presude, prema kojima je margina prosudbe koju Komisija ima u pogledu

odobrenja manjih izmjena u specifikaciji proizvoda u biti, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 58. Uredbe br. 1151/2012, ograničena na provjeru da zahtjev sadržava sve potrebne elemente i da ne sadržava očite pogreške.

- 57 U tom je predmetu bila riječ o manjim izmjenama u specifikaciji proizvoda. Sud je u točki 30. presude od 29. siječnja 2020., GAEC Jeanningros (C-785/18, EU:C:2020:46), naveo da se na takve zahtjeve primjenjuje pojednostavljeni postupak, ali u bitnome sličan postupku registracije po tome što također uvodi sustav podjele nadležnosti između tijela države članice o kojoj je riječ i Komisije kad je riječ, s jedne strane, o provjeri usklađenosti zahtjeva za izmjenu sa zahtjevima koji proizlaze iz Uredbe br. 1151/2012 i, s druge strane, o odobrenju tog zahtjeva te, u točki 31. navedene presude, da je na nacionalnim sudovima da odlučuju o nepravilnostima nacionalnog akta o zahtjevu za manju izmjenu specifikacije proizvoda.
- 58 Međutim, u ovom slučaju nije bila riječ o manjim izmjenama specifikacije proizvoda, čija izrada i eventualne izmjene ulaze u prvu fazu postupka registracije naziva, nego o Komisiju odobravanju ili odbijanju registracije naziva o kojima je riječ, što spada u drugu fazu postupka.
- 59 Tako iz točke 25. presude od 29. siječnja 2020., GAEC Jeanningros (C-785/18, EU:C:2020:46) proizlazi da se „ograničena ili nepostojeća margina prosudbe“ institucija Unije odnosi na prvu od tih dviju faza, to jest na onu tijekom koje se prikupljaju dokumenti koji čine spis zahtjeva za registraciju koji će nacionalna tijela eventualno proslijediti Komisiji.
- 60 Stoga se iz presude od 29. siječnja 2020., GAEC Jeanningros (C-785/18, EU:C:2020:46), suprotno onomu što tvrde tužitelji, ne može zaključiti da Komisija u okviru druge faze ima samo „ograničenu ili nepostojeću marginu prosudbe“ u pogledu svoje odluke o registraciji naziva kao ZOI-ja ili ZOZP-a s obzirom na uvjete prihvatljivosti predviđene u članku 7. stavku 1. točki (a) Uredbe br. 1151/2012, u vezi s člankom 13. stavkom 1. točkom (b) navedene uredbe.
- 61 Argumente prema kojima je Komisija prekoračila svoje ovlasti stoga treba odbiti kao neosnovane.

Pravomoćnost

- 62 Tužitelji smatraju da Komisija u pobijanoj odluci nije mogla dovesti u pitanje ono što je pravomoćno utvrđeno u točki 5. presudâ Conseil d’Étatata (Državno vijeće) od 19. prosinca 2019. i 13. veljače 2020., odnosno da za potrošače, koji su prosječno obaviješteni i postupaju s uobičajenom pažnjom i opreznošću, ne postoji rizik od podsjećanja između registriranih ZOI-ja i zatraženih ZOZP-ova.
- 63 U tom pogledu, kao što je navedeno u točki 51. ove presude, Komisija mora samostalno ocijeniti jesu li ispunjeni kriteriji za registraciju ZOZP-a predviđeni Uredbom br. 1151/2012, kako bi osigurala pravilnu primjenu te uredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 23. travnja 2018., CRM/Komisija, T-43/15, neobjavljeni, EU:T:2018:208, t. 67.).
- 64 Stoga se nije moguće pozivati na odluku nacionalnog suda koja je postala pravomoćna kako bi se dovela u pitanje ta ocjena.
- 65 Dakle, argument tužiteljâ koji se temelji na povredi pravomoćnosti presudâ Conseil d’Étatata (Državno vijeće) od 19. prosinca 2019. i 13. veljače 2020. treba odbiti kao neosnovan.
- 66 Slijedom toga, prvi tužbeni razlog treba odbiti kao neosnovan.

[*omissis*]

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (drugo prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba se odbija.**
- 2. Udruženju Cunzorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corse i ostalim tužiteljima čija su imena navedena u prilogu nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Europske komisije.**

Marcoulli

Frimodt Nielsen

Schwarcz

Tomljenović

Norkus

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 12. srpnja 2023.

Potpisi